

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Ducente Dei spiritu aditum ad consolationem fieri, & vnde illa sumatur. In
quo Oeconomia libri est. Capvt III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

dum conferunt, ne in nefariam impatien-
tiam cadant, sed vt eruditi diuinitus, ere-
di atque celsi remanere possint, expectan-
tes beatā spē prouidentia aeterni Dei, cuius
gloria plenus est vniuersus orbis terrarū.

Ducente Dei spiritu aditum
ad consolationem fieri, & vn-
de illa sumatur.

CAPVT IIII.

MAnent igitur in patientia iusti
homines, quanquam sepè acri
accedente dolore, quo adorti, ad
necessaria de salute sua consilia confugi-
unt. Etsi enim verè ipsorum saluti nihil
desit, fit tamen sepè numero, vt in graui
perturbatione versentur, forma enim oc-
currunt eæ, quæ mentes perterrefaciant,
eas confirmatiores assiduitas efficit, vt ad
similitudinē veri accedant, & agrè ani-
mis eximi & auferri queāt. In hac quasi
tēpestate mētis, magnis præsidij's est opus,
ac quoniam ab animis metu exagitatis
difficiliter admittuntur, perquirenda om-

nia sunt, qua mentes lenire ad constantiam fidei retinendam possint: quamobrem firmis rationibus est innitendum, vt falsae & adumbratae imagines rerum auferantur, vera ad animum penetrare possint.

Abducenda mens ab opinionibus vulgi, quas introduxit error, non ratio, stultitia populari tantum, non vlla soliditate subnixas. Ab humanis ad diuina veniendum erit. Magna est quidem in eo difficultas, vincula enim animis propter scelus iniecta sunt, sed aditus ad inquisitionem veri ducente spiritu diuino relictus, hic vnus ignorantiam tollet, & veram intelligentiam lucem dabit. Hanc vtinam DEVS cuius summa ac diuina vi omnia conseruantur & timore liberantur, ab sede diuinitatis tua demittas, vt comite veritate sempiterna tua, prae luceat nobis, ac consolationem suppeditet veram ac caelestem, qua conticescere illa lamentatio atque gemitus, & animus ab curarum aestu refrigerari queat.

Ad hoc consequendum ipsum in primis fontem

tem miseriarum atque caput, ex hominis
inirijs perscrutabimur, vnde illud efficie-
tur atque constabit, DEVM omnis veri
boni, nullius mali autorem esse. Quae verò
in bonis ac malis ponuntur, plerumq; om-
ni hominum generi communia, hoc tamē
differre, quod nefarij homines, saepe beati,
nec in malis esse videantur, hoc opinione,
non reuera fieri, nec ad ipsorum salutem,
sed interitum pertinere. Ex aduerso autē,
pijs saepe necessario, semper vtiliter, arūnas
quibuscum luctentur immitti, vt in officio
persistant. Vnde perspicua diuina prou-
dentia demonstratio est vt bonis ingenti
gloria conseruatis Dei maiestas illustrior
fiat. Quamobrem ita est statuendum, iu-
sto homini omnem consolationem ponen-
dam in Deo, eamque inter vniuersas agri-
tudines ac vitæ incommoda in fide, spe, &
charitate esse constituendam. Hac qui co-
gitationibus subijcient suis, ij nūquam ex
affectu conditionis humanae suae malis
exanimati concident, aut in desperatio-

nem labentur, sed ad coelestia animis sublata, in Deo gaudium suum, & expectationem ponent, eoq; facto, fructum aeternum virtutis & patientiae suae ferent.

De hominis origine, variisque euentis, & de ipso malorum exortu.

CAPVT V.

Verum ut tanti boni initium queratur, recolamus animo praeiterita, & in illam, quae nunquam abest a rebus humanis iustitiam & misericordiam Dei intuebimur, in hac firmamentum ac caput consolationis, in toto cursu vitae casibusq; humanis statuemus. Cum enim abs Deo beatissimo omnium rerum bonitate summa inuitato, ut vis illa praestantis ac diuina naturae longius diffunderetur, procreata omnia ordine & ornatu admirando essent, tandem opificium Dei ornatisimum homo, qui ceteris cum imperio praesesset aditus est simulacrum & imago diuinitatis, quam representaret & ad cu-